

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 463

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 2 iunie 2026

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
Decizia nr. 3 din 15 ianuarie 2026 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1)-(4) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2021 privind utilizarea semnăturii electronice avansate sau semnăturii electronice calificate, însoțite de marca temporală electronică sau marca temporală electronică calificată și sigiliul electronic calificat al angajatorului în domeniul relațiilor de muncă, și pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și ale art. 260 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 239/2025 privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative	2-4	4. — Regulament pentru modificarea și completarea Regulamentului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 8/2025 privind organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară	6-8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR STOMATOLOGI DIN ROMÂNIA	
226. — Ordin al ministrului sănătății, interimar, privind modificarea Regulamentului de organizare și funcționare a comisiei de monitorizare și competență profesională pentru cazurile de malpraxis, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății publice nr. 1.343/2006	4	5/2CN. — Decizie pentru abrogarea subpunctului 4 de la punctul III din anexa la Decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor Stomatologi din România nr. 2/2CN/2025 privind conținutul minim al trusei de urgență pentru cabinetul stomatologic	9
605/95/928/2.314. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, al președintelui Casei Naționale de Pensii Publice, al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și al președintelui Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere și de gestionare a formularului 112 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”	5	6/2CN. — Decizie privind completarea anexei la Decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor Stomatologi din România nr. 8/2CN/2024 privind aprobarea Regulamentului de organizare și desfășurare a ședințelor Consiliului național și ale Adunării generale naționale ale Colegiului Medicilor Stomatologi din România	9
		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
		Decizia nr. 64 din 20 aprilie 2026 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	10-15
		ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE PUBLICATE ÎN TEMEIUL LEGII NR. 334/2006 PRIVIND FINANȚAREA ACTIVITĂȚII PARTIDELOR POLITICE ȘI A CAMPANIILOR ELECTORALE	
		5 Partidul Social Democrat al Muncitorilor — PSDM	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 3 din 15 ianuarie 2026

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1)-(4) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2021 privind utilizarea semnăturii electronice avansate sau semnăturii electronice calificate, însoțite de marca temporală electronică sau marca temporală electronică calificată și sigiliul electronic calificat al angajatorului în domeniul relațiilor de muncă, și pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și ale art. 260 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 239/2025 privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriaz.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1)-(4) și ale art. 260 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Euroka Premium — S.R.L. din Simeria în Dosarul nr. 1.920/243/2019 al Tribunalului Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 584D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, deoarece dispozițiile de lege criticate sunt suficient de clare, iar termenii preinși a fi neclari sunt suficient de bine definiți astfel încât oricine să își dea seama la cine se referă și în ce context pot fi aplicați.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 4 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.920/243/2019, **Tribunalul Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1)-(4) și ale art. 260 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Euroka

Premium — S.R.L. din Simeria într-o cauză având ca obiect soluținarea apelului declarat împotriva unei sentințe civile pronunțate de Judecătoria Hunedoara prin care s-a respins cererea de anulare a procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor prevăzute de art. 260 alin. (1) lit. e) din Codul muncii.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile criticate nu prevăd definiția termenilor „muncă” și „activitate”, fiind neclare și imprecise, astfel că nu permit oricărui subiect de drept să își adapteze conduita la ipoteza normativă a legii, în sensul de a ști în concret ce trebuie să facă pentru a nu săvârși contravenția. Arată că a fost amendată deoarece nu a încheiat contract de muncă unei persoane care hrănea ocazional câinii din curtea societății.

6. **Tribunalul Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată deoarece dispozițiile criticate îndeplinesc cerințele de precizie, claritate și predictibilitate ale legii, astfel încât destinatarii acestora să își poată adapta în mod corespunzător conduita.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este menționat în încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 16 alin. (1)-(4) și ale art. 260 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, cu modificările și completările ulterioare.

11. Curtea constată că ulterior sesizării sale, art. 16 din Legea nr. 53/2003 a fost completat cu șapte noi alineate, alineatele (11)-(17), prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2021 privind utilizarea semnăturii electronice avansate sau semnăturii electronice calificate, însoțite de marca temporală electronică sau marca temporală electronică calificată și sigiliul electronic calificat al angajatorului în domeniul relațiilor de muncă, și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 474 din 6 mai 2021, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 208/2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 22 iulie 2021. Totodată, art. 260 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii a fost modificat, ulterior sesizării Curții Constituționale, prin Legea nr. 239/2025 privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1160 din 15 decembrie 2025.

12. Având în vedere aceste modificări și ținând cont de Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea Constituțională a statuat că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, instanța de contencios constituțional se va pronunța asupra dispozițiilor art. 16 alin. (1)-(4) din Legea nr. 53/2003, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2021, și ale art. 260 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 239/2025, dispoziții care sunt aplicabile în cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate și care au următorul cuprins:

— Art. 16 alin. (1)-(4): „(1) *Contractul individual de muncă se încheie în baza consimțământului părților, în formă scrisă, în limba română, cel târziu în ziua anterioară începerii activității de către salariat. Obligația de încheiere a contractului individual de muncă în formă scrisă revine angajatorului.*

(2) *Anterior începerii activității, contractul individual de muncă se înregistrează în registrul general de evidență a salariaților, care se transmite inspectoratului teritorial de muncă cel târziu în ziua anterioară începerii activității.*

(3) *Angajatorul este obligat ca, anterior începerii activității, să înmâneze salariatului un exemplar din contractul individual de muncă.*

(4) *Angajatorul este obligat să păstreze la locul de muncă o copie a contractului individual de muncă pentru salariații care prestează activitate în acel loc.”;*

— Art. 260 alin. (1) lit. e): „*Constituie contravenție și se sancționează astfel următoarele fapte: (...) e) primirea la muncă a uneia sau a mai multor persoane fără încheierea unui contract individual de muncă, potrivit art. 16 alin. (1), cu amendă de*

20.000 lei pentru fiecare persoană astfel identificată, fără a depăși valoarea cumulată de 200.000 lei;”.

13. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, în componenta referitoare la exigențele de calitate a legii.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile criticate din Codul muncii normează reguli privind obligativitatea încheierii unui contract individual de muncă înaintea începerii activității și reglementează contravenția constând în primirea la muncă a uneia sau a mai multor persoane fără încheierea unui contract individual de muncă.

15. Analizând motivarea autoarei excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, aceasta este nemulțumită de modalitatea de aplicare a dispozițiilor criticate din Codul muncii în speța dedusă judecării instanței care a sesizat Curtea Constituțională. Astfel, autoarea excepției — o societate — arată că textele criticate sunt neclare deoarece au permis să fie amendată pentru că „o persoană (...) dădea de mâncare ocazional la câinii din incinta unității (...) fără a-i fi încheiat contract de muncă” și că a fost obligată să îi încheie acestei persoane contract de muncă, „după data decesului”. Or, aceste susțineri nu constituie veritabile critici de neconstituționalitate a textelor de lege criticate, ci aspecte privind modalitatea de aplicare în cauză a acestor dispoziții din Codul muncii. Prin urmare, susținerile autoarei excepției de neconstituționalitate reprezintă chestiuni de interpretare și aplicare a legii de către instanțele judecătorești și nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, asigură controlul de constituționalitate a legilor, a ordonanțelor Guvernului, a tratatelor internaționale și a regulamentelor Parlamentului, prin raportare la dispozițiile și principiile Constituției.

16. Printr-o jurisprudență constantă, Curtea Constituțională s-a pronunțat cu privire la competența exclusivă a instanțelor judecătorești de a soluționa probleme care țin de interpretarea și/sau aplicarea legii. Referitor la conținutul și întinderea celor două noțiuni cuprinzătoare, interpretarea, respectiv aplicarea legii, Curtea Constituțională a reținut că acestea acoperă identificarea normei aplicabile, analiza conținutului său și o necesară adaptare a acesteia la faptele juridice pe care le-a stabilit, iar instanța de judecată este cea care poate dispune de instrumentele necesare pentru a decide cu privire la aceste aspecte (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009, sau Decizia nr. 164 din 21 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 960 din 25 septembrie 2024, paragraful 20).

17. Prin urmare, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională aplicarea și interpretarea legii, acestea fiind de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție.

18. În consecință, excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1)-(4) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2021 privind utilizarea semnăturii electronice avansate sau semnăturii electronice calificate, însoțite de marca temporală electronică sau marca temporală electronică calificată și sigiliul electronic calificat al angajatorului în domeniul relațiilor de muncă, și pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și ale art. 260 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 239/2025 privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative, excepție ridicată de Societatea Euroka Premium — S.R.L. din Simeria în Dosarul nr. 1.920/243/2019 al Tribunalului Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 ianuarie 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

**privind modificarea Regulamentului de organizare și funcționare a comisiei
de monitorizare și competență profesională pentru cazurile de malpraxis,
aprobat prin Ordinul ministrului sănătății publice nr. 1.343/2006**

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății nr. 226 R din 26.05.2026,

având în vedere prevederile art. 679, art. 680 alin. (1) și ale art. 682 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății, interimar, emite următorul ordin:

Art. I. — Regulamentul de organizare și funcționare a comisiei de monitorizare și competență profesională pentru cazurile de malpraxis, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății publice nr. 1.343/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 970 din 5 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 10, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) desemnează, prin tragere la sorți, din listele județene și ale municipiului București cu experții medicali, transmise de organismele profesionale competente, conform prevederilor art. 680 alin. (1) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, un expert sau un grup de experți care dispun(e) de cel puțin același grad profesional și didactic cu persoana reclamată, în funcție de complexitatea cazului, însărcinat cu întocmirea unui raport asupra cazului.”

2. Articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — (1) Comisia desemnează, prin tragere la sorți, un expert sau un grup de experți din listele județene și ale municipiului București cu experții medicali, transmise de organismele profesionale competente, conform prevederilor art. 680 alin. (1) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Secretariatul comisiei solicită anual organismelor profesionale competente transmiterea listelor cu experții medicali pentru fiecare specialitate, aprobate prin hotărâre a consiliului național, pentru fiecare județ și municipiul București.

(3) În termen de 2 zile lucrătoare de la primirea solicitării prevăzute la alin. (2), organismele profesionale competente transmit secretariatului comisiei listele experților medicali în format electronic, precum și orice actualizare a acestora ori de câte ori intervin modificări.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății, interimar,
Stela Fîru,
secretar de stat

București, 26 mai 2026.
Nr. 226.

AGENȚIA NAȚIONALĂ
DE ADMINISTRARE FISCALĂ
Nr. 605 din 13 mai 2026

CASA NAȚIONALĂ DE PENSII
PUBLICE
Nr. 95 din 14 mai 2026

CASA NAȚIONALĂ
DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 928 din 21 mai 2026

AGENȚIA NAȚIONALĂ
PENTRU OCUPAREA
FORȚEI DE MUNCĂ
Nr. 2.314 din 22 mai 2026

ORDIN

pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere și de gestionare a formularului 112 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”

Având în vedere dispozițiile art. 147 alin. (17) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și avizul conform al Ministerului Finanțelor comunicat prin Adresa nr. 796.562 din 8.05.2026, avizul Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale comunicat prin Adresa nr. 588/MCV din 2.04.2026, avizul Ministerului Sănătății comunicat prin Adresa nr. SG 238 din 2.04.2026,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (4) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 342 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 9 din Statutul Casei Naționale de Pensii Publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 118/2012, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 22 alin. (3) din Legea nr. 202/2006 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, președintele Casei Naționale de Pensii Publice, președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și președintele Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă emit următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă modelul și conținutul formularului 112 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”, precum și anexele nr. 1.1 „Anexa angajator” și nr. 1.2 „Anexa asigurat” la acesta, prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Anexa nr. 1.1 „Anexa angajator” și anexa nr. 1.2 „Anexa asigurat” fac parte integrantă din formularul prevăzut la alin. (1).

(3) Se aprobă nomenclatoarele prevăzute în anexele nr. 2-5.

(4) Declarația prevăzută la alin. (1) este o declarație de impunere în sensul art. 1 pct. 18 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Formularul prevăzut la art. 1 se completează și se depune conform instrucțiunilor prevăzute în anexa nr. 6.

Art. 3. — Persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora, instituțiile și persoanele fizice prevăzute la art. 68¹ alin. (2), art. 72 alin. (2), art. 84 alin. (8), art. 125 alin. (8) și (9), art. 147 alin. (1), (11), (12) și (13), art. 151 alin. (8), art. 169 alin. (1) și (11), art. 174 alin. (5), art. 174¹ alin. (5), art. 220 alin. (1) și (2) și art. 220⁷ din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au obligația depunerii declarației prevăzute la art. 1 prin mijloace electronice de transmitere la distanță.

Art. 4. — Caracteristicile de editare, modul de difuzare, de utilizare și păstrare a formularului prevăzut la art. 1 sunt stabilite în anexa nr. 7.

Art. 5. — Anexele nr. 1-7*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — (1) Prevederile prezentului ordin se aplică începând cu declararea veniturilor aferente lunii iulie 2026.

(2) Pentru perioadele de raportare cuprinse între data de 1 ianuarie 2026 și data de 30 iunie 2026 inclusiv, în formularul 112, aprobat prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, al președintelui Casei Naționale de Pensii Publice, al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și al președintelui Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă nr. 2.066/248/1.377/3.103/2025 pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere și de gestionare a formularului 112 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”, trimerile la art. LXVI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 156/2024 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice pentru fundamentarea bugetului general consolidat pe anul 2025, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, se consideră a fi făcute la art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 89/2025 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — Direcțiile de specialitate și structurile subordonate din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Casei Naționale de Pensii Publice, Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, precum și structurile care funcționează în subordinea acestora vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției
Naționale de Administrare
Fiscală,
Adrian Nicușor Nica

Președintele Casei Naționale
de Pensii Publice,
Nicolae Giugea

Președintele Casei Naționale
de Asigurări de Sănătate,
Horațiu-Remus Moldovan

Președintele Agenției
Naționale pentru Ocuparea
Forței de Muncă,
Adrian Zvîncă

*) Anexele nr. 1-7 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 463 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

REGULAMENT

pentru modificarea și completarea Regulamentului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 8/2025 privind organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară

În temeiul prevederilor art. 7 alin. (2), art. 14 și ale art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din ședința din data de 25.05.2026,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezentul regulament.

Art. I. — Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 8/2025 privind organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1205 din 29 decembrie 2025, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 72, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 72. — (1) Direcția supraveghere integrată are în componență următoarele structuri organizatorice:

1. Serviciul relații internaționale și implementarea politicilor OCDE;

2. Serviciul stabilitate financiară;

3. Serviciul reglementare și supraveghere integrată;

4. Compartimentul rezoluție;

5. Serviciul monitorizare reziliență operațională digitală.”

2. La articolul 74, după punctul 1 se introduc două noi puncte, punctele 11 și 12, cu următorul cuprins:

„11. întocmește proiecte de reglementări și instrucțiuni pentru a asigura punerea în aplicare a dispozițiilor Regulamentului (UE) 2022/2.554, a standardelor tehnice de reglementare sau de aplicare adoptate de Comisia Europeană, a ghidurilor sau recomandărilor emise de autoritățile europene de supraveghere în scopul asigurării unui nivel ridicat al rezilienței operaționale digitale în conformitate cu prevederile art. 9 alin. (1) și ale art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2026 privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2022/2.554 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2022 privind reziliența operațională digitală a sectorului financiar și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1.060/2009, (UE) nr. 648/2012, (UE) nr. 600/2014, (UE) nr. 909/2014 și (UE) 2016/1.011;

12. elaborează procedurile specifice în domeniul finanțelor digitale, cu luarea în considerare a mecanismelor de evaluare a riscului entităților supravegheate;”.

3. La articolul 74, după punctul 16 se introduc două noi puncte, punctele 161 și 162, cu următorul cuprins:

„161. asigură emiterea de puncte de vedere, interpretări, ghiduri, avize referitoare la legislația în domeniul rezilienței operaționale digitale, al riscurilor legate de tehnologia informației și comunicațiilor (TIC) și al securității cibernetice;

162. asigură cooperarea și schimbul de informații cu autorități, cu instituții naționale și europene în domeniul rezilienței operaționale digitale, al riscurilor legate de tehnologia

informației și comunicațiilor și a securității cibernetice, inclusiv schimbul de informații și de date operative cu privire la amenințările cibernetice și vulnerabilități;”.

4. La capitolul IV secțiunea a 8-a, după subsecțiunea 8.5 se introduce o nouă subsecțiune, subsecțiunea 8.6, cuprinzând articolul 761, cu următorul cuprins:

„SUBSECȚIUNEA 8.6

Serviciul monitorizare reziliență operațională digitală

Art. 761. — Atribuțiile Serviciului monitorizare reziliență operațională digitală sunt următoarele:

1. emite puncte de vedere în domeniul rezilienței operaționale digitale, al riscurilor legate de tehnologia informației și comunicațiilor și al securității cibernetice;

2. participă la elaborarea de proceduri specifice în domeniul rezilienței operaționale digitale, al riscurilor legate de tehnologia informației și comunicațiilor și al securității cibernetice, cu luarea în considerare a mecanismelor de evaluare a riscului entităților supravegheate;

3. primește și analizează raportările/notificările/informările transmise de entitățile financiare supravegheate în domeniul rezilienței operaționale digitale, al riscurilor legate de tehnologia informației și comunicațiilor și al securității cibernetice;

4. monitorizează, analizează, evaluează și supraveghează modul în care entitățile financiare supravegheate gestionează riscurile legate de tehnologia informației și comunicațiilor, raportează incidentele majore legate de TIC și notifică amenințările cibernetice semnificative către autoritățile competente;

5. monitorizează, analizează și evaluează cadrul intern de guvernanță și control al entităților financiare supravegheate, pentru o gestionare eficientă și prudentă a riscurilor TIC;

6. monitorizează, analizează și evaluează măsurile implementate de către entitățile financiare pentru buna gestionare a riscurilor TIC generate de părți terțe;

7. elaborează note/rapoarte de sinteză/rapoarte de control permanent și propune măsurile care se impun în situația constatării nerespectării prevederilor legale, respectiv identificării de situații în care riscurile în domeniul rezilienței operaționale digitale, riscurile legate de TIC și securitatea cibernetică nu sunt gestionate în mod corespunzător la nivelul entităților financiare supravegheate;

8. îndeplinește atribuții specifice privind identificarea, prevenirea și reducerea impactului potențial negativ al riscurilor operaționale generate de utilizarea de către entitățile financiare supravegheate a tehnologiei informației și comunicațiilor, potrivit cadrului legal incident în domeniul rezilienței operaționale digitale, a riscurilor legate de tehnologia informației și comunicațiilor și a securității cibernetice;

9. desfășoară evaluări și verificări ale persoanelor implicate în cazurile de încălcare a legislației în domeniul rezilienței operaționale digitale, al riscurilor legate de tehnologia informației și comunicațiilor și al securității cibernetice și propune măsurile care se impun în situația constatării nerespectării prevederilor legale, respectiv identificării de situații în care riscurile nu sunt gestionate în mod corespunzător la nivelul entităților financiare supravegheate;

10. sprijină activitatea structurilor sectoriale la desfășurarea controalelor periodice sau inopinate la entitățile financiare supravegheate, cu privire la domeniul rezilienței operaționale digitale, al riscurilor legate de tehnologia informației și comunicațiilor și al securității cibernetice;

11. sesizează, cu aprobarea Consiliului A.S.F./președintelui A.S.F., alte organe și instituții ale statului, în cazul în care apreciază incidența competenței acestora;

12. sprijină activitatea altor structuri organizatorice din cadrul A.S.F. sau a altor instituții sau autorități în ceea ce privește entitățile financiare supravegheate, cu privire la domeniul rezilienței operaționale digitale;

13. înregistrează, ține evidența și monitorizează implementarea măsurilor dispuse în urma activității de supraveghere;

14. informează structurile organizatorice sectoriale relevante cu privire la măsurile dispuse în sarcina entităților financiare supravegheate, ca urmare a activității specifice de supraveghere;

15. cooperează cu alte structuri organizatorice din cadrul A.S.F. în vederea stabilirii profilului de risc al entităților financiare supravegheate, pe componenta de reziliență operațională digitală, a riscurilor legate de tehnologia informației și comunicațiilor și a securității cibernetice;

16. analizează documentația și informațiile puse la dispoziție de către entitatea supravegheată/celelalte structuri organizatorice din cadrul A.S.F. și furnizează puncte de vedere de specialitate în domeniul rezilienței operaționale digitale, al riscurilor legate de tehnologia informației și comunicațiilor și al securității cibernetice;

17. îndeplinește orice alte atribuții cu caracter specific domeniului de activitate, prevăzute de reglementările în vigoare sau dispuse de conducerea ierarhică.”

5. La articolul 162, după punctul 1 se introduce un nou punct, punctul 11, cu următorul cuprins:

„11. monitorizează, analizează, evaluează și supraveghează cadrul intern de guvernanță și control al societăților de asigurare-reasigurare care fac parte din colegii de supraveghere pentru identificarea, prevenirea și reducerea impactului potențial negativ al riscurilor operaționale generate de utilizarea tehnologiei informației și comunicațiilor, potrivit cadrului legal incident în domeniul rezilienței operaționale digitale, al riscurilor legate de tehnologia informației și comunicațiilor și al securității cibernetice;”.

6. La articolul 163, după punctul 1 se introduce un nou punct, punctul 11, cu următorul cuprins:

„11. monitorizează, analizează, evaluează și supraveghează cadrul intern de guvernanță și control al societăților de asigurare-reasigurare care nu fac parte din colegii de supraveghere pentru identificarea, prevenirea și reducerea impactului potențial negativ al riscurilor operaționale generate de utilizarea tehnologiei informației și comunicațiilor, potrivit cadrului legal incident în domeniul rezilienței operaționale digitale, al riscurilor legate de tehnologia informației și comunicațiilor și al securității cibernetice;”.

7. La articolul 188, punctele 24, 25 și 28 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„24. îndeplinește atribuții specifice privind supravegherea modului de respectare de către fondurile de pensii ocupaționale a prevederilor Regulamentului (UE) 2022/2.554 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2022 privind reziliența operațională digitală a sectorului financiar (Dora);

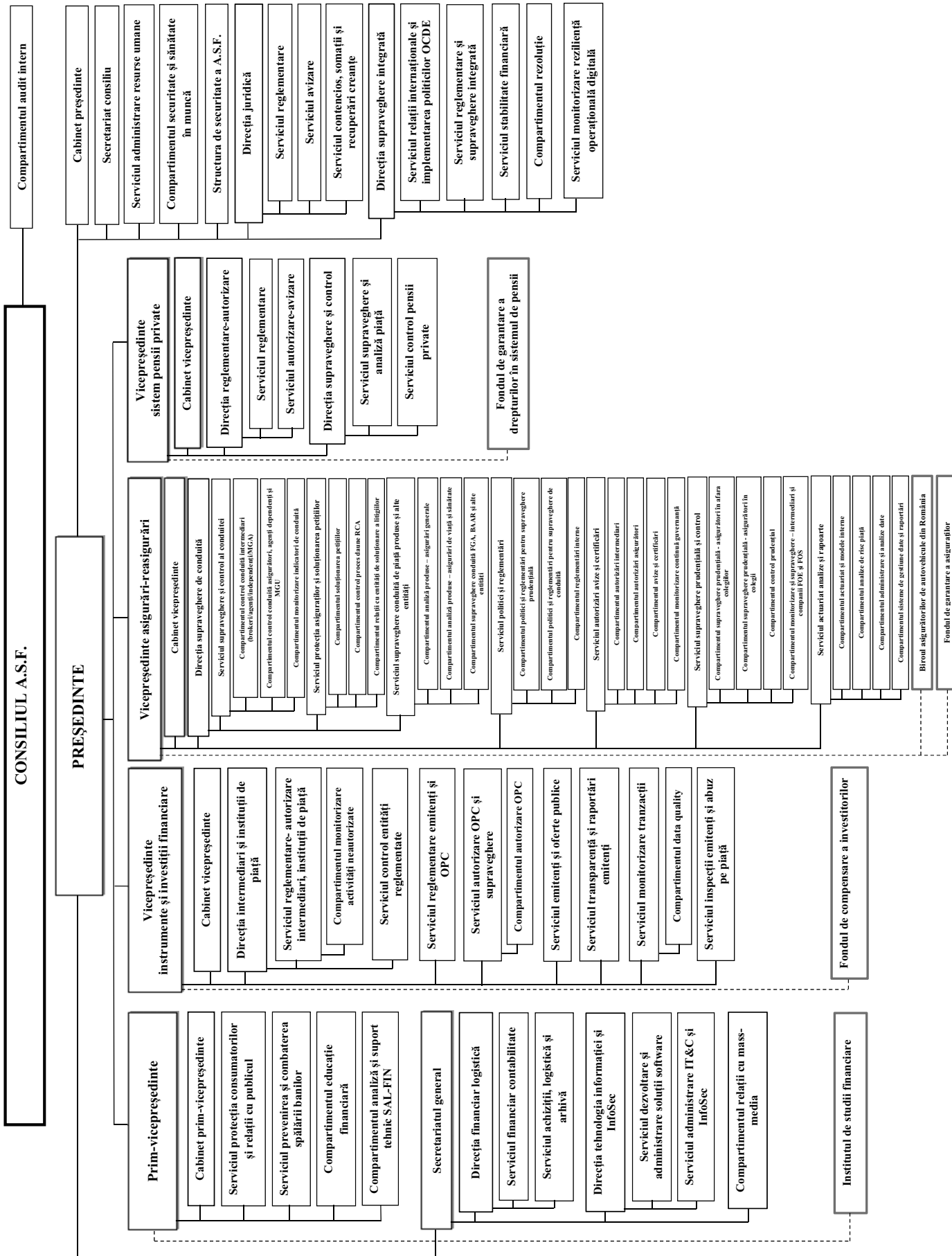
25. îndeplinește atribuții specifice privind analizarea respectării cerințelor de transparență referitoare la activele digitale, în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) 2023/1.114 privind piețele criptoactivelor (MiCA);

28. evaluează și analizează riscurile operaționale generate de utilizarea de către entitățile supravegheate a tehnologiei informației și comunicațiilor, potrivit prevederilor legale incidente, contribuie la întocmirea rapoartelor de supraveghere și control semestriale ale direcției, pe grupe de entități supravegheate, cu identificarea profilurilor de risc și a potențialelor vulnerabilități;”.

8. Anexa se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul regulament.

Art. II. — Prezentul regulament se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Ștefan Daniel Armeanu

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR STOMATOLOGI DIN ROMÂNIA

COLEGIUL MEDICILOR STOMATOLOGI DIN ROMÂNIA

DECIZIE

pentru abrogarea subpunctului 4 de la punctul III din anexa la Decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor Stomatologi din România nr. 2/2CN/2025 privind conținutul minim al trusei de urgență pentru cabinetul stomatologic

În temeiul art. 534 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul național al Colegiului Medicilor Stomatologi din România adoptă următoarea decizie:

Art. 1. — În anexa la Decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor Stomatologi din România nr. 2/2CN/2025 privind conținutul minim al trusei de urgență pentru cabinetul stomatologic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 3 aprilie 2025,

cu modificările ulterioare, la punctul III „Medicamente obligatorii”, subpunctul 4 — „Nifedipinum” se abrogă.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Colegiului Medicilor Stomatologi din România,
Florin-Dan-Cezar Lăzărescu

București, 22 mai 2026.
Nr. 5/2CN.

COLEGIUL MEDICILOR STOMATOLOGI DIN ROMÂNIA

DECIZIE

privind completarea anexei la Decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor Stomatologi din România nr. 8/2CN/2024 privind aprobarea Regulamentului de organizare și desfășurare a ședințelor Consiliului național și ale Adunării generale naționale ale Colegiului Medicilor Stomatologi din România

În temeiul art. 534 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul național al Colegiului Medicilor Stomatologi din România adoptă următoarea decizie:

Art. I. — În anexa la Decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor Stomatologi din România nr. 8/2CN/2024 privind aprobarea Regulamentului de organizare și desfășurare a ședințelor Consiliului național și ale Adunării generale naționale ale Colegiului Medicilor Stomatologi din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 344 din 12 aprilie 2024, după articolul 30 se introduce un nou articol, articolul 30¹, cu următorul cuprins:

„Art. 30¹. — (1) În situația în care oricare dintre participanții la ședință constată că în cuprinsul procesului-verbal prevăzut la art. 30 lit. a) există neconcordanțe între concluziile rezultate din dezbateri și mențiunile efectuate consemnate, acesta poate formula contestație, în termen de 5 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștința publică a documentului, sub sancțiunea decăderii, indicând în mod expres aspectele considerate neconforme.

(2) Observațiile se transmit în scris, pe adresa de e-mail oficială a secretariatului CMSR, adresate secretariatului CMSR. Solicitarea va conține numele și prenumele solicitantului, colegiul teritorial de care aparține, indicarea contextului în care a fost exprimată intervenția contestată (indicarea punctului de pe ordinea de zi sau a subiectului principal) și, pe cât posibil, indicarea momentului din cadrul ședinței în care a fost exprimată intervenția contestată.

(3) Comisia pentru secretariat analizează contestația și, în termen de cel mult 10 zile lucrătoare de la data înregistrării

acesteia, procedează fie la publicarea unei versiuni rectificate a procesului-verbal, corespunzătoare realității dezbaterilor, fie la comunicarea către solicitant a unui răspuns motivat privind respingerea solicitării de modificare.

(4) Nu pot face obiectul contestației prevăzute la alin. (1) solicitările care vizează omisiunea consemnării integrale a luărilor de cuvânt individuale din cadrul dezbaterilor.

(5) Pentru un interes legitim, participanții la ședință pot solicita Comisiei pentru secretariat eliberarea, pe baza înregistrărilor audio-video ale ședinței, unei transcrieri a propriilor intervenții din cadrul dezbaterilor, cu respectarea termenului de păstrare și arhivare a înregistrărilor prevăzut la art. 32.

(6) Comisia pentru secretariat are obligația de a soluționa solicitările formulate potrivit alin. (5) în termen de cel mult 10 zile lucrătoare de la data înregistrării acestora. În cazul în care constată existența interesului legitim invocat, Comisia pentru secretariat comunică solicitantului transcrierea în format electronic, prin mijloace care să asigure confidențialitatea. În caz contrar, solicitantului i se comunică în scris soluția motivată de respingere.

(7) Transcrierea intervenției nu se publică și nu conduce la modificarea procesului-verbal de ședință.”

Art. II. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Colegiului Medicilor Stomatologi din România,
Florin-Dan-Cezar Lăzărescu

București, 22 mai 2026.
Nr. 6/2CN.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 64

din 20 aprilie 2026

Dosar nr. 319/1/2026

Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal — președintele completului
Alexandru Răzvan George Popescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Mihaela Voinescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Anamaria Cristina Cercel	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Nicoleta Ghica Velescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Bercaru	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emilian Constantin Meiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mihnea Adrian Tănase	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Dumitrache	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Lucian Ioan Gherman	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Claudiu Iulian Răpeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emilia Lenuța Panțuru	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 319/1/2026, a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Elena Diana Tămagă, președintele Secției de contencios administrativ și fiscal.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent-șef Felicia Laura Nae, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea

formulată de Curtea de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.448/110/2024.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul asupra chestiunii de drept, întocmit de judecătorul-raportor, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, iar intimatul Cășuneanu Costel a depus punct de vedere asupra chestiunii de drept în discuție, apreciind că noțiunea de militar din cuprinsul art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 include și persoanele care au efectuat stagiul militar obligatoriu și care au fost trecute ulterior în rezervă. De asemenea, la dosar a fost depus un memoriu *amicus curiae*.

6. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării formulate în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Curtea de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 15 ianuarie 2026, pronunțată în Dosarul nr. 1.448/110/2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă noțiunea de militar din cuprinsul art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 include și persoanele care au efectuat stagiul militar obligatoriu și care au fost trecute ulterior în rezervă?

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

8. Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 295/2004*)

SECȚIUNEA a 2-a

Condiții cu privire la procurarea și înstrăinarea armelor letale, precum și a muniției aferente de către persoanele fizice de cetățenie română

Art. 13. — Categoriile de persoane fizice care pot fi autorizate să procure arme letale

„(2) Armele de apărare și pază pot fi procurate numai de către următoarele categorii de persoane:

a) demnitarii, magistrații, diplomații, militarii și polițiștii, pe perioada cât sunt în activitate și după încetarea activității, pensionare, trecerea în rezervă sau retragere, după caz, cu excepția situației în care aceștia și-au pierdut calitatea din motive imputabile lor;”.

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

9. În cauză, prin cererea de chemare în judecată înregistrată la data de 4.06.2024 pe rolul Tribunalului Bacău — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal cu nr. 1.448/110/2024, reclamantul AA a solicitat, în contradictoriu cu pârâții Inspectoratul de Poliție Județean Bacău — Serviciul de arme, explozivi, substanțe periculoase și Inspectoratul General al Poliției Române — Direcția de arme, explozivi și substanțe periculoase, anularea Adresei nr. xxx din 11.03.2024 și a Adresei

nr. yyy din 13.05.2024 și, pe cale de consecință, obligarea pârâților la eliberarea către reclamant a autorizației pentru procurarea unei arme letale, cu destinația apărare și pază, precum și obligarea pârâților la plata unor penalități în cuantum de 1.000 lei pentru fiecare zi de întârziere, până la emiterea și eliberarea acestei autorizații.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a arătat, în esență, că, în baza mențiunilor din livretul său militar, la data de 27.02.2024 a formulat către Inspectoratul de Poliție Județean Bacău — Serviciul de arme, explozivi, substanțe periculoase o cerere, înregistrată cu nr. xxx, prin care a solicitat să i se elibereze o autorizație de procurare a unei arme letale, cu destinația apărare și pază, cerere ce a fost respinsă, cu motivarea că nu este îndeplinită condiția prevăzută de art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004.

10. Prin Sentința civilă nr. 29 din 29.01.2025, Tribunalul Bacău — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal a admis excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Inspectoratul General al Poliției Române — Direcția de arme, explozivi și substanțe periculoase și a respins cererea de chemare în judecată, formulată de reclamant în contradictoriu cu acest pârât, ca fiind promovată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă; a admis în parte cererea de chemare în judecată, în contradictoriu cu pârâtul Inspectoratul de Poliție Județean Bacău, a anulat Adresa nr. xxx din 11.03.2024 și a obligat pârâtul Inspectoratul de Poliție Județean Bacău — Serviciul arme, explozivi, substanțe periculoase să soluționeze cererea reclamantului privind eliberarea autorizației de procurare a unei arme letale, cu destinația apărare și pază, luând în considerare ca fiind îndeplinită condiția prevăzută de dispozițiile art. 14 alin. (1) lit. b), raportat la dispozițiile art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004; a respins în rest cererea ca neîntemeiată.

În motivare prima instanță a avut în vedere dispozițiile art. 13 alin. (2) lit. a), art. 14 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 295/2004, art. 27, 28, 29, 32 și 33 din Legea nr. 14/1972 privind organizarea apărării naționale a Republicii Socialiste România (Legea nr. 14/1972), forma în vigoare la data încorporării reclamantului (în anul 1978), precum și faptul că prin Decizia nr. 77/2023 Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că, *în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și munițiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin termenul „militar” se înțelege și noțiunea de „soldați și gradați profesioniști” din Legea nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților profesioniști, cu modificările și completările ulterioare.*

Prima instanță a concluzionat, pe de o parte, că în cauză pârâtul și-a fundamentat refuzul de eliberare a autorizației pe o interpretare restrictivă a prevederilor art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 cu privire la termenul „militar”, ce contravine interpretării date de către instanța supremă prin Decizia nr. 77/2023 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, iar, pe de altă parte, a avut în vedere că textul de lege în discuție folosește termenul generic de „militar”, și nu „cadru militar”, fără o trimitere specială la dispozițiile Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 80/1995), și fără a distinge între diferitele categorii de personal militar.

11. Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs Inspectoratul de Poliție Județean Bacău, susținând, contrar celor reținute de către instanța de fond, că prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 77/2023 nu s-a statuat asupra dreptului persoanelor care au efectuat serviciul militar obligatoriu de a fi autorizate să procure arme letale, neexistând nicio prevedere expresă în acest sens.

12. La termenul de judecată din data de 22 mai 2025, Curtea de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, din oficiu, a pus în discuția părților oportunitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, iar la termenul de judecată din data de 15 ianuarie 2026 a dispus sesizarea instanței supreme în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

IV. Punctul de vedere al instanței de trimitere

A. Cu privire la admisibilitatea sesizării

13. Instanța de trimitere a considerat că sunt îndeplinite dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, astfel: de lămurirea modului de interpretare/aplicare a noțiunii de militar din cuprinsul art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 depinde soluționarea cauzei, fiind relevant a se stabili dacă și persoanele care au efectuat stagiul militar obligatoriu și care au fost trecute ulterior în rezervă se încadrează în această noțiune; problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre, astfel cum rezultă din verificările efectuate pe site-ul Înaltei Curți de Casație și Justiție; problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor instanței supreme.

B. Cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării

14. Pe fondul chestiunii de drept, instanța de trimitere a avut în vedere faptul că reclamantul, conform Adeverinței nr. P-47 din 5.02.2024, a îndeplinit serviciul militar în calitate de militar în termen la UM 0938, fiind încorporat la 16.10.1978 și trecut în rezervă la data de 14.03.1980 cu gradul de caporal; începând cu anul 1995 a fost avansat, fiind în rezervă în gradele de sublocotenent, locotenent, căpitan, colonel.

A reținut că, în raport cu prevederile art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004, în cauză se pune problema stabilirii sferei noțiunii de militar, respectiv dacă aceasta include și persoanele care au efectuat stagiul militar obligatoriu și care au fost trecute ulterior în rezervă.

Instanța de trimitere a avut în vedere faptul că problema de drept în discuție ridică o dificultate reală de interpretare, generată de absența unei definiții exprese în cuprinsul legii speciale, mai ales în contextul renunțării la stagiul militar obligatoriu, dar și în raport cu reglementarea echivocă a textului de lege.

De asemenea, a avut în vedere că Decizia nr. 77/2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept vizează stabilirea noțiunii de militar dintr-o altă perspectivă (paragraful 112), dar că definirea acestei noțiuni este relevantă și pentru dezlegarea corectă a cauzei, cu atât mai mult cu cât art. 27 din Legea nr. 14/1972, forma în vigoare la data încorporării reclamantului (în anul 1978), stabilea că serviciul militar obligatoriu se îndeplinea și prin militarii în termen, fiind incluși în categoria militarilor și cei care au îndeplinit serviciul militar obligatoriu, aceștia făcând parte din categoria militarilor trecuți în rezervă din cuprinsul art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004.

Instanța de trimitere a mai avut în vedere faptul că Legea nr. 295/2004 instituie, ca regulă, interdicția accesului la arme letale și consacră doar cu titlu de excepție posibilitatea dobândirii unor arme de apărare și pază, excepție care trebuie interpretată restrictiv și în deplină concordanță cu rațiunea pentru care a fost instituită, scopul Legii nr. 295/2004 fiind protejarea ordinii publice și a siguranței persoanei printr-un control strict al armelor. Mai mult, din logica internă a normei de la art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 reiese că aceasta recunoaște o protecție sporită acelor persoane care, prin natura atribuțiilor exercitate, sunt expuse unui risc profesional specific, asociat exercitării autorității statului, astfel încât sintagma „trecere în rezervă” nu poate fi interpretată ca având semnificația includerii automate a tuturor persoanelor care au dobândit, la un moment dat, calitatea de militar prin satisfacerea serviciului militar obligatoriu.

În acest context și ținând cont de modificările legislative succesive intervenite cu privire la cadrul normativ incident, instanța de trimitere a opinat că noțiunea de „trecere în rezervă” din cuprinsul art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 este legată de încetarea activității militare profesionale și nu poate fi extrapolată pentru a include orice persoană care a satisfăcut serviciul militar obligatoriu. O asemenea extrapolare ar ignora chiar concepția istorică a legiuitorului român asupra raportului dintre cetățean, rezervă și statutul de militar.

Mai mult, dacă s-ar accepta interpretarea potrivit căreia toți militarii în rezervă sunt incluși în noțiunea de „militar” din art. 13 alin. (2) lit. a) al Legii nr. 295/2004, consecința juridică ar fi una de amploare, în contextul în care toate persoanele care au efectuat serviciul militar obligatoriu — respectiv, în mod covârșitor, întreaga populație masculină aptă de muncă și o parte a populației feminine, în funcție de legislația aplicabilă la momentul relevant — ar dobândi vocația de a procura și purta arme letale, ceea ce este incompatibil cu scopul Legii nr. 295/2004, de vreme ce această lege nu vizează liberalizarea accesului la arme, ci, dimpotrivă, instituie un regim restrictiv, în care dreptul de a deține sau purta arme letale reprezintă o excepție strict delimitată de la regula generală a interdicției.

S-a mai avut în vedere de către instanța de trimitere faptul că Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 77/2023 nu impune o interpretare extensivă a noțiunii de „militar”. Chiar dacă instanța supremă nu distinge expres între diferitele categorii de personal militar, raționamentul său este centrat pe analiza scopului normei și pe necesitatea corelării dreptului recunoscut cu situația concretă care îl justifică, astfel că decizia în discuție nu poate fi interpretată ca legitimând includerea oricărei persoane cu un trecut militar în sfera unor drepturi speciale, în absența unei justificări funcționale.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

15. Recurentul-pârât Inspectoratul de Poliție Județean Bacău a susținut că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție este oportună, având în vedere faptul că de modul în care se interpretează noțiunea de militar depind legalitatea adresei prin care s-a refuzat eliberarea autorizației de procurare a unei arme letale, cu destinația apărare și pază, și, totodată, soluționarea pe fond a cauzei.

16. Intimatul-pârât Inspectoratul General al Poliției Române a formulat un punct de vedere prin care a susținut că nu este necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, având în vedere cele statuate de către instanța supremă prin Decizia nr. 77/2023.

Astfel, a susținut că actul normativ invocat în dispozitivul acestei decizii, respectiv Legea nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților profesioniști, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 384/2006), vizează o categorie în care nu sunt incluse și persoanele care au îndeplinit serviciul militar la termen sau cu termen redus, aceste categorii excedând noțiunii de militar prevăzute în cuprinsul art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004, motiv pentru care dispozițiile de drept invocate nu necesită interpretarea în cadrul acestui mecanism al Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectând, *a priori*, cerințele de claritate, precizie și previzibilitate.

17. Intimatul-reclamant a formulat, la rândul său, un punct de vedere, apreciind că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept în discuție.

În motivare a susținut că, în raport cu mențiunile cuprinse în livretul său militar, sesizarea Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție ar trebui să aibă în vedere și faptul că a fost retribuit pe perioada cât a desfășurat stagiul militar și, astfel, chestiunea de drept ar

trebui formulată, în sensul completării acesteia, după cum urmează: „*Dacă noțiunea de militar din cuprinsul art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 include și persoanele care au efectuat stagiul militar obligatoriu, care au fost retribuite în aceeași perioadă și care au fost trecute ulterior în rezervă?*”

VI. Jurisprudența instanțelor naționale

A. Jurisprudența comunicată de curțile de apel

18. Referitor la problema de drept în discuție au fost conturate două opinii.

19. Astfel, într-o primă opinie s-a apreciat că art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 nu include și persoanele care au efectuat stagiul militar obligatoriu.

20. În argumentarea acesteia s-a reținut că art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 vizează doar militarii de carieră, aceeași opinie reieșind și din dispozițiile art. 85 din Legea nr. 80/1995, având în vedere că norma în discuție este una de excepție, ce permite procurarea de arme de apărare și de pază doar de către categoriile de persoane enumerate exhaustiv în textul de lege, ce necesită o protecție sporită.

21. Într-o altă opinie s-a apreciat că dispozițiile art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 includ și persoanele care au efectuat stagiul militar obligatoriu.

În susținerea acestei opinii s-a argumentat că o asemenea interpretare reiese din considerentele Deciziei nr. 77/2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, dar și din interpretarea coroborată a dispozițiilor legale ce definesc noțiunea de militar.

B. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

22. În urma analizării jurisprudenței Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție nu a fost identificată practică judiciară referitoare la problema de drept ce face obiectul sesizării.

23. În cadrul mecanismelor de unificare a practicii judiciare a fost identificată Decizia nr. 77 din 20 noiembrie 2023, care prezintă interes din perspectiva problemei de drept supuse discuției, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 15.134/3/2021, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, stabilind că: *în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și munițiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin termenul de „militar” se înțelege și noțiunea de „soldați și gradați profesioniști” din Legea nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților profesioniști, cu modificările și completările ulterioare.*

Problema de drept care a făcut obiectul dezlegării prin decizia anterior menționată a fost următoarea: *Dacă termenul „militari” folosit la art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 se referă doar la „cadrele militare” definite la art. 1 alin. (1) din Legea nr. 80/1995 sau se referă și la „soldații și gradații profesioniști” definiți la art. 1 din Legea nr. 384/2006?*

Sub aspectul problemei de drept din speță sunt relevante considerentele de la paragrafele 109, 112 și 113 din decizia anterior menționată.

VII. Răspunsul Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

24. Prin Adresa nr. 1.947/III-10/2026 din 11 martie 2026, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat faptul că nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

25. Din perspectiva chestiunii de drept punctuale ce face obiectul interpretării nu au fost identificate decizii pronunțate de Curtea Constituțională a României.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

26. Judecătorul-raportor a apreciat că sesizarea este admisibilă, fiind îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, impunându-se pronunțarea unei decizii interpretative prin care să fie tranșată chestiunea de drept sesizată.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunile de drept ce se solicită a fi dezlegate, constată următoarele:

27. Instanța supremă reține că prezenta sesizare a fost întemeiată pe dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

A. Asupra admisibilității sesizării

28. Prealabil cercetării în fond a problemei de drept supuse dezbaterii, se impune analiza îndeplinirii cumulative a condițiilor de admisibilitate în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, în raport cu prevederile art. 519 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Codul de procedură civilă*), potrivit căruia „dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

29. Din cuprinsul prevederilor legale enunțate anterior rezultă că legiuitorul a instituit o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea procedurii sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile — astfel cum au fost acestea decelate în jurisprudența instanței supreme dezvoltată pe marginea mecanismului procedural în discuție —, condiții care se impun a fi întrunite în mod cumulativ, respectiv: existența unei cauze aflate în curs de judecată, în ultimă instanță; cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza; ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată; chestiunea de drept să fie reală, veritabilă, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite, pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu; chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită să prezinte caracter de noutate; chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

30. Procedând la analiza admisibilității sesizării, se constată că sunt îndeplinite cerințele prevăzute de lege.

31. Astfel, sesizarea a fost formulată în cadrul unui litigiu aflat pe rolul Curții de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, investită cu soluționarea cauzei în recurs, conform art. 97 pct. 3 din Codul de procedură civilă.

32. Condiția de admisibilitate referitoare la legătura de dependență dintre chestiunea de drept și soluționarea cauzei pendinte în care se ridică este îndeplinită, în contextul în care prin motivul de casare invocat prin cererea de recurs s-a criticat

modalitatea de interpretare a chestiunii de drept vizate de sesizare.

33. Cerința nestatuării anterioare de către Înalta Curte de Casație și Justiție este și ea îndeplinită, în condițiile în care nu există dezlegări de principiu ale aceluiași chestiuni de drept sau ale unor chestiuni similare date de instanța supremă în cadrul acestei competențe specifice de asigurare a practicii unitare la nivelul tuturor instanțelor judecătorești din țară prin mecanismele reglementate de lege în acest scop — hotărârea prealabilă pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și, respectiv, recursul în interesul legii.

34. Chestiunea de drept dezlegată prin Decizia nr. 77/2023 de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nu este similară, ci complementară.

35. Condiția noutății chestiunii de drept este, la rândul ei, îndeplinită. Astfel cum s-a reținut în practica Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, pornind de la scopul sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, acela de a preîntâmpina apariția unei practici judiciare neunitare, condiția noutății poate fi prezentă nu numai în contextul unei reglementări nou-intrate în vigoare, ci și al uneia vechi, impunându-se însă ca jurisprudența asupra respectivei probleme de drept să se afle într-un stadiu incipient (Decizia nr. 73 din 9 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 20 ianuarie 2021; Decizia nr. 8 din 30 ianuarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 16 martie 2023; Decizia nr. 12 din 20 februarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 357 din 27 aprilie 2023).

36. Așadar, pentru evaluarea acestei cerințe, prezintă relevanță nu doar momentul adoptării actului normativ în care sunt cuprinse dispozițiile supuse interpretării, ci și dacă acestea au făcut obiectul unei practici judiciare consistente.

37. În cauză se constată că, deși norma juridică supusă interpretării are o anumită vechime, Legea nr. 295/2004 fiind în vigoare de la data de 30 decembrie 2004, totuși, practica judiciară cu privire la această problemă de drept are caracter relativ recent.

38. Deopotrivă, este îndeplinită și cerința potrivit căreia chestiunea de drept vizată de întrebare este reală, veritabilă și susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite, pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu.

39. Astfel, noțiunea de „chestiune de drept”, deși nu este definită de legiuitor, presupune în mod necesar o „problemă de drept reală și veritabilă”, în sensul ca „norma de drept disputată să fie îndoielnică, imperfectă, lacunară sau neclară” și să fie „legată de posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege, fie din cauză că acest text este incomplet, fie pentru că nu este corelat cu alte dispoziții legale, fie pentru că se pune problema că nu ar mai fi în vigoare” (Decizia nr. 16 din 23 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 779 din 5 octombrie 2016, paragraful 37; Decizia nr. 32 din 30 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 26 iunie 2020, paragraful 46, etc.).

40. În cauză se constată că textul de lege supus interpretării, art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004, ridică dificultăți de corelare, astfel cum rezultă din jurisprudența relevantă comunicată de instanțe și chiar din punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea pendinte, dată fiind modalitatea în care este reglementată raportat la noțiunea de *militar*. Conform art. 1 alin. (1) din Legea nr. 80/1995 este definită legal noțiunea de *cadre militare* și noțiunea de *personal militar* este indicată prin art. 1 alin. (1) din Legea nr. 384/2006.

41. În acest context normativ se pune întrebarea dacă militarilor, în calitate de persoane *care au efectuat stagiul militar obligatoriu și care au fost trecute ulterior în rezervă*, le este conferită calitatea de militar astfel cum este prevăzută de art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 pentru a justifica îndreptățirea de a solicita și obține dreptul de port armă de foc letală.

42. În considerarea argumentelor antereferite se constată că mecanismul reglementat de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă poate fi utilizat, sesizarea fiind admisibilă.

B. Asupra fondului sesizării

43. Potrivit art. 13 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004, categoriile de persoane fizice care pot fi autorizate să procure arme letale sunt următoarele: „(1) *Persoanele fizice de cetățenie română cu domiciliul sau reședința în România, care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 14 alin. (1), pot fi autorizate, la cerere, să procure arme letale.* (2) *Armele de apărare și pază pot fi procurate numai de către următoarele categorii de persoane: a) demnitarii, magistrații, diplomații, militarii și polițiștii, pe perioada cât sunt în activitate și după încetarea activității, pensionare, trecerea în rezervă sau retragere, după caz, cu excepția situației în care aceștia și-au pierdut calitatea din motive imputabile lor; (...).*”

44. În structura logică a acestei norme, ipoteza în care intră în acțiune comandamentul prescris, respectiv condițiile de aplicare a normei, este determinată expres și în mod clar printr-o combinație de stare de drept și de fapt.

45. Starea de drept constă în deținerea de către titularul dreptului subiectiv recunoscut prin lege a unei anumite calități profesionale preexistente.

46. Textul legal face referire la persoane fizice prin indicarea profesiei deținute. Enumerarea categoriilor de persoane este una limitativă, astfel cum rezultă din conținutul normei și din indicarea expresă a restricției prin prezența prepoziției **numai**.

47. Cu privire la categoria profesională *militari*, prin Decizia nr. 77 din 20 noiembrie 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în Dosarul nr. 1.977/1/2023, s-a statuat, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și munițiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, că prin termenul „militar” se înțelege și noțiunea de „soldați și gradații profesioniști” din Legea nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților profesioniști, cu modificările și completările ulterioare.

48. De asemenea este relevant conținutul paragrafului 114 din decizia antereferită, conform căruia, „în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004, se va reține că termenul de «militar» folosit la art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și munițiilor se referă atât la «cadrele militare» definite la art. 1 alin. 1 din Legea nr. 80/1995, cât și la «soldații și gradații profesioniști» definiți la art. 1 din Legea nr. 384/2006”.

49. În aceste condiții, Decizia nr. 77 din 20 noiembrie 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în Dosarul nr. 1.977/1/2023, a statuat cu privire la includerea în noțiunea de „militari” la care se referă art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 a soldaților și gradaților profesioniști prevăzuți de Legea nr. 384/2006.

50. Prin urmare, decizia anterior referită nu extinde sfera persoanelor ce intră în noțiunea de „militari”, ci a conturat această noțiune prin raportare la Legea nr. 384/2006, fără a o extinde dincolo de sfera categoriei profesionale a militarilor.

51. Cu alte cuvinte, Decizia nr. 77 din 20 noiembrie 2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept vizează exclusiv categoria socioprofesională a militarilor și nu are aptitudinea de a fi extinsă persoanelor care au efectuat serviciul militar obligatoriu și au fost trecute ulterior în rezervă.

52. De altfel, atunci când legiuitorul a intenționat să includă în noțiunea de „militari” persoanele care au efectuat serviciul militar obligatoriu și au fost trecute ulterior în rezervă a prevăzut în mod expres acest aspect.

53. În acest sens se reține că termenul „militari” cuprinde o categorie profesională, respectiv cadre militare, precum și soldații și gradații profesioniști, ca personal militar.

54. Mai mult, ipoteza normei legale indică inclusiv o stare de fapt relaționată de această categorie profesională, *pe perioada cât sunt în activitate și după încetarea activității, pensionare, trecerea în rezervă sau retragere*.

55. Din această ipoteză legală se reține că persoanele din categoria profesională *militari* sunt condiționate inclusiv de desfășurarea activității corespunzătoare acestei profesii.

56. Încetarea activității este enumerată expres, prin ipoteze de drept: pensionare, trecerea în rezervă sau retragere, care reprezintă forme de încetare a raportului de serviciu al unor persoane fizice care au desfășurat activitatea profesională specifică de militar.

57. De asemenea, excepția din conținutul normei, care stabilește o sancțiune atunci când *aceștia (militarii) și-au pierdut calitatea din motive imputabile lor*, prezintă importanță, deoarece numai categoriile profesionale care se află în serviciul națiunii, cum este și cazul militarilor [art. 1 alin. 2 din Legea nr. 80/1995 și art. 5 lit. a) din Legea nr. 384/2006], pot fi supuse unor astfel de decăderi din drepturi.

58. Calitatea de militar în termen sau de militar cu termen redus se obținea de către cetățenii români în urma satisfacerii stagiului militar obligatoriu, până la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 384/2006. De asemenea, inclusiv prin această lege, calitatea de militar în termen sau de militar cu termen redus nu este echivalată cu cea de *soldat și/sau gradat profesionist*, ci doar este recunoscută ca o premisă, care, dacă există, conduce la adaptarea programului de instruire numai la modulul perfecționării instruirii de specialitate [art. 31 alin. (2)].

59. Calitatea de militar în termen sau de militar cu termen redus dobândită prin trecerea în rezervă, ca urmare a satisfacerii stagiului militar obligatoriu, nu presupune desfășurarea, în continuare, a unei activități cu caracter militar, ca activitate profesională, nu implică obligații profesionale de natura celor stabilite pentru cadrele militare și personalul militar și nu poate releva, în sine, o justificare a deținerii unei arme ulterior încetării stagiului militar obligatoriu.

60. Având în vedere domeniul special de reglementare al Legii nr. 295/2004, care privește elemente esențiale ale siguranței publice, se impune ca normele sale imperative să fie de strictă interpretare și aplicare. Ca atare, o extindere prin interpretare a normei legale și a conceptului de *militar* nu se încadrează nici în litera acestei legi și nici în rațiunea ei de a fi. O astfel de extindere nu poate fi justificată numai prin aplicarea mecanică a principiului „ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus”.

61. Astfel, aplicând regulile de interpretare teleologică și sistematică ale dispozițiilor art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 raportat la prevederile Legii nr. 80/1995 și ale Legii nr. 384/2006, concluzia care se desprinde este aceea că *legiuitorul a urmărit limitarea dreptului de a procura arme de apărare și pază numai la anumite categorii de persoane, care,*

prin natura profesiei, s-ar putea afla în situații care să justifice utilizarea acestora (demnitarii, magistrații, diplomații, militarii și polițiștii), nicidecum pentru toți cetățenii români care au efectuat serviciul militar obligatoriu.

62. Față de cele de mai sus, în temeiul art. 521 din Codul de procedură civilă, Înalta Curte va admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.448/110/2024.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.448/110/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

În interpretarea dispozițiilor art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stabilește:

Noțiunea de militar din cuprinsul articolului de lege precitat nu include persoanele care au efectuat stagiul militar obligatoriu și care au fost trecute ulterior în rezervă.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 20 aprilie 2026.

PREȘEDINTELE SECȚIEI DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
ELENA DIANA TĂMAGĂ

Magistrat-asistent-șef,
Felicia Laura Nae

ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE
PUBLICATE ÎN TEMEIUL LEGII NR. 334/2006
PRIVIND FINANȚAREA ACTIVITĂȚII
PARTIDELOR POLITICE
ȘI A CAMPANIILOR ELECTORALE

PARTIDUL SOCIAL DEMOCRAT AL MUNCITORILOR

Situația cuantumului total al cotizațiilor primite în anul 2025

Denumirea partidului politic: Partidul Social Democrat al Muncitorilor — PSDM

Sediul partidului politic: București, str. Izvorul Troțușului nr. 2, bl. D8, sc. A, ap. 10, sectorul 4

Nr. crt.	Organizația/Filiala județeană	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna ianuarie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna februarie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna martie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna aprilie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna mai	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna iunie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna iulie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna august	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna septembrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna octombrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna noiembrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna decembrie
1	București	—	—	450	—	—	—	450	—	900	—	—	—

Cuquantumul total	1.800 lei
Numele și prenumele reprezentantului legal	Constantin V. Ionescu
Semnătura	
Data întocmirii	24.04.2026

**Lista membrilor de partid care au plătit în anul 2025 cotizații
a căror valoare însumată depășește baremul de 10 salarii de bază minime brute pe țară**

Denumirea partidului politic: Partidul Social Democrat al Muncitorilor — PSDM

Sediul partidului politic: București, str. Izvorul Troțușului nr. 2, bl. D8, sc. A, ap. 10, sectorul 4

Nr. crt.	Organizația/Filiala județeană care a încasat cotizația ¹⁾	Numele	Prenumele	Cetățenia	Valoarea cotizației	Data la care a fost plătită cotizația
1	Organizația Centrală	n.a.	n.a.	n.a.	0	n.a.
2	Județe	n.a.	n.a.	n.a.	0	n.a.

Cuantumul total	0 lei
Numele și prenumele reprezentantului legal	Constantin V. Ionescu
Semnătura	
Data întocmirii	24.04.2026

¹⁾ În cazul în care există membri care nu au plătit cotizații doar într-o organizație/filială și valoarea totală a acestora depășește 10 salarii de bază minime brute pe țară, se vor înscrie toate organizațiile/filiile unde s-au încasat cotizații de la respectivii membri.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcări actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

